

Inskrift:

· **kuprlaug** · **lit** · **hk** - . . . - **u** · **bunta** · **sin**
 5 10 15 20

Guðlaug let h[a]gg[va] . . . bonda sinn.

»Gudlög lät hugga . . . sin man.»

Till läsningen: 1 **k** är icke stunget. Mitt mellan hst och bst i 2 **u** finnes en grund fördjupning, ej huggen. 8 **g** är däremot säkert stunget. 12 **h** är säkert, även om h. övre bst är skadad. Även 13 **k** är skadat upptill. Hst och bst äro emellertid tydliga; ej **a**. Efter 13 **k** finnes nedre delen av en hst. Av runan 15 finns endast nedre delen av en hst. Bst i 16 **u** går icke ned till slinglinjen. — Dybeck: 8 **k**. — Brate: 8 **k**, 12 **a**, 15 - **k**.

Om kvinnonamnet *Guðlaug* se U 252. Framför 17—21 **bunta** har stått ett mansnamn, slutande på -*u*, sålunda i nom. på -*a*. Brate fäster uppmärksamhet vid att namnet *Guðlaug* förekommer även på U 294, även där tecknat **kuprlauk**. Avståndet mellan Fresta kyrka och L. Vilmunda i Hammarby sn är icke stort. U 294 har blivit rest av en *Guðlaug* över hennes man *Forkuðr* (ack. *Forkunn*). Brate förmodar nu, »att båda inskrifternas personer äro desamma och att denna inskrifts -**ku** · **bunta** står för **forku** · **bunta** med utelemnande i beteckningen af det till *m* framför *b* öfvergångna slutande *m* liksom *kumbl* ristas **kubl**». Detta är ej sannolikt.

254. Fresta kyrka.

Pl. 158, 159.

Litteratur: R. Dybeck, *Runa* (fol.) 1, s. 78; UFT h. 4 (1875), s. 25; E. Brate, *Anteckningar* (ATA).

Äldre avbildning: Brate foto 1903 (ATA).

Fragment av en runsten, inmurat i södra kyrkväggen, ovanför och något t. h. om U 253, ungefär 1 m. V om tredje fönstret (från V räknat). Det kom, liksom U 252 och 253, i dagen år 1869, då kyrkan rappades om.

Röd granit. 0,42 × 0,24 m.

Inskrift:

. . . - · **rita** · **s** . . .
 5

. . . *retta s[tæin]* . . .

»... uppresa stenen ...»

255. Fresta kyrka.

Pl. 158, 159.

Litteratur: B 81, L 409, D 2:72. M. Aschaneus, F b 5 s. 64; J. Bureus, F a 6 s. 99 (Aschaneus), 164 (Rhezeliuss), F a 5 n:r 109; J. Peringskiöld, *Monumenta* 3, bl. 191; UFT h. 4 (1875), s. 23; E. Brate, *Anteckningar* (ATA).

Äldre avbildningar: P. Helgonius, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 81); Dybeck, a. a.

Runstenen låg före 1940 i grundvalen till Fresta kyrka, på östra gaveln, 1,10 m. från sydöstra hörnet, i själva markytan, med ristningsytan uppåt. Endast en obetydlig del av ristningen var synlig, med runorna 33—44 **ur** × **sin** × **auk** × **gilu**. På detta sätt har den alltså legat, sedan kyrkan byggdes, fullständigt okänd såväl till utseende som inskriftens innehåll. År 1940 fram-